

Mál nr. 210/2011

M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar launþega.

Ágreiningur varðandi glötun bótaréttar skv. 1. mgr. 124. gr. vátryggingasamningalaga.

Gögn.

104. Málskot, móttakið 20.5.2011, ásamt fylgigögnum.

105. Bréf X, dags 24.5.2011, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 23.9.2006 féll M úr klifurgrind og hlaut við það áverka á vinstri ganglim, þ.e. brot inn í hnélið og tognunaráverka á ökkla og gekkst undir aðgerð á hnéliðnum strax í kjölfarið. Samkvæmt matsgerð, dags. 6.4.2009, var varanleg læknisfræðileg örorka M af völdum slyssins metin 17%.

Með tjónstilkynningu, mótttekinni hjá vátryggingafélaginu X hinn 10.11.2010, krafðist M bóta úr slysátryggingu launþega hjá X. X hafnaði bótaskyldu þar sem M hafði glatað rétti sínum til bóta þar sem meira en ár var liðið síðan M vissi um þau atvik sem krafa hennar er reist á, sbr. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta úr slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Í kjölfar slyssins 2006 gekkst M undir aðgerð þar sem brot í hnéliðnum var fest saman og skráfað með tveimur skrúfum sem síðar voru fjarlægðar. Varanleg örorka M var svo metin 6.4.2009. Í síðasta lagi þann dag mátti henni vera ljóst að hún byggi við varanlegar menjar af völdum slyssins. Slysið var svo tilkynnt X þann 10.11.2010. Var þá meira en ár liðið frá því M vissi um þau atvik sem krafa hennar er reist á. Af því leiðir að réttur hennar til bóta úr slysátryggingunni telst vera glataður.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysátryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 14. júní 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.